

بررسی اثر آب‌گیری اسمزی با فشار کاهش یافته بر میزان خروج آب و نفوذ ماده جامد در قارچ دکمه‌ای

فاطمه رسولی قهرودی^{a*}، علیرضا بصیری^b، غلامحسن اسدی^c، محمد بامنی مقدم^d

^a دانشجوی کارشناسی ارشد علوم و صنایع غذایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

^b استادیار پژوهشکده صنایع شیمیایی، سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران

^c استادیار گروه تخصصی علوم و صنایع غذایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

^d دانشیار گروه آمار، دانشگاه علامه طباطبائی

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۸/۴/۱

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۷/۱۲/۲۱

۴۱

چکیده

مقدمه: در سال‌های اخیر، تحقیقات گسترده‌ای بر روی بهینه‌سازی فرآیند خشک‌کردن برش‌های قارچ خوراکی، با هدف دستیابی به ویژگی‌های کیفی و زمان ماند مناسب انجام پذیرفته است. در این راستا، به‌کارگیری آب‌گیری اسمزی به عنوان پیش‌تیمار به دلایلی مانند کاهش صدمات حرارتی، بهبود طعم محصول، کاهش زمان و افزایش راندمان فرآیند و همچنین کاهش مصرف انرژی مورد توجه قرار گرفته است.

مواد و روش‌ها: در این تحقیق، آب‌گیری اسمزی تحت فشار کاهش یافته ناپیوسته در ترکیب با خشک‌کردن میکروویو برش‌های قارچ خوراکی بررسی گردید. اثرات متغیرهای غلظت محلول اسمزی (۱۵-۵٪)، دمای محلول (۳۰-۵۰ درجه سانتی‌گراد)، زمان تماس محصول با محلول اسمزی (۱۸۰-۶۰ دقیقه) و فشار (۷۰۰-۵۰۰ میلی‌بار) بر روی میزان خروج آب و نفوذ ماده جامد در فرآیند آب‌گیری اسمزی تحت فشار کاهش یافته بر روی برش‌های قارچ دکمه‌ای با روش رویه پاسخ مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: معادله رگرسیون خطی به‌دست آمده اثرات متغیرهای تحت بررسی را بر میزان خروج آب و نفوذ ماده جامد تایید نمود. متغیر فشار بیشترین تاثیر را بر میزان این پاسخ‌ها داشت به‌طوری‌که با احتمال ۹۹٪، این پاسخ‌ها متاثر از این متغیر می‌باشند. بهینه‌سازی این آزمایش با هدف بیشینه‌کردن میزان خروج آب و کمینه‌کردن نفوذ ماده جامد انجام گرفت.

نتیجه‌گیری: شرایط بهینه به‌دست آمده شامل دما (۴۶ درجه سانتی‌گراد)، غلظت محلول اسمزی (۷٪)، زمان تماس محصول با محلول اسمزی (۸۵ دقیقه) و فشار (۶۳۸/۶۹ میلی‌بار) می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: آب‌گیری اسمزی، بهینه‌سازی، روش رویه پاسخ، فشار کاهش یافته، قارچ دکمه‌ای

مقدمه

سینتیک آب‌گیری اسمزی برش‌های نارگیل در دو حالت فشار اتمسفریک و کاهش یافته توسط روستوگی و راگاوارو (۱۹۹۶) بررسی گردید. نتایج حاصل از مدل ریاضی به‌دست آمده نشان داد که کاهش فشار باعث افزایش سرعت انتقال جرم در طول فرایند آب‌گیری اسمزی می‌گردد (Roastogi & Raghavarao, 1996). تحقیقات انجام گرفته توسط فیتو و همکاران (۲۰۰۱) نشان داد که استفاده از کاهش فشار در آب‌گیری اسمزی می‌تواند جهت غنی‌سازی میوه‌ها و سبزی‌ها با ترکیبات مورد نظر و توسعه غذاهای عمل‌گرا^۴ مورد استفاده قرار گیرد (Fito et al., 2001). تحقیقات انجام گرفته توسط گرس و همکاران (۲۰۰۲) بر روی آب‌گیری سبزی‌ها نشان داد که کاهش فشار نه تنها باعث افزایش سرعت انتقال جرم می‌گردد بلکه باعث بهبود ساختار و ویژگی‌های فیزیکی و حرارتی محصولات می‌شود (Gras et al., 2002). آوارزو و همکاران (۱۹۹۵) و پروتون و همکاران (۲۰۰۱) نشان دادند که نفوذ عوامل اسمزی در اثر کاهش فشار به لایه‌های زیرین بافت صورت می‌گیرد. دلیل این امر اینگونه مطرح شده است که در نمونه‌هایی که در شرایط فشار اتمسفر آب‌گیری شده‌اند نفوذ عامل اسمزی در سطح نمونه مقاومت در مقابل انتقال جرم را افزایش می‌دهد. همچنین جذب ماده جامد در سطح نمونه ممکن است در طی فرآیندهای تکمیلی دچار کریستالیزاسیون شود (Alvarez et al., 1995; Prothon et al., 2001). مالتینی و همکاران (۱۹۹۳) به بررسی به‌کارگیری پیش‌فرایند آب‌گیری اسمزی با فشار کاهش‌یافته در فرایند خشک‌کردن در هوای داغ پرداختند. نتایج حاصل نشان دادند که به‌کارگیری چنین پیش‌فرایندی باعث تولید محصولاتی با بافتی نرم‌تر از محصولات خشک‌شده با هوای داغ با فعالیت آبی پایین‌تر را فراهم می‌نماید. نفوذ بیشتر عامل اسمزی به درون نمونه‌ها باعث بهبود سختی بافت می‌گردد (Maltini et al., 1993). توربیجانی و برتولو (۲۰۰۱) نشان دادند که استفاده از کاهش فشار در آب‌گیری اسمزی موجب افزایش پایداری رنگدانه‌ها در طی مراحل تکمیلی خشک‌کردن و همچنین افزایش انبارمانی محصول می‌شود (Torreggiani & Bertolo, 2001). صوتی خیابانی

آب‌گیری اسمزی عبارت است از خارج ساختن بخشی از رطوبت موجود در محصولات از طریق غوطه‌ورسازی نمونه‌ها در یک محلول غلیظ قندی، نمکی یا مخلوطی از هر دو. در طول این فرایند، دو جریان ناهمسوی اصلی به طور هم‌زمان رخ می‌دهند: خروج آب از محصول به درون محلول و نفوذ مواد (عامل و یا عوامل اسمزی) به درون ماده غذایی، که هر دو به دلیل شبیه‌های فعالیت ماده حل شده و آب در سطح مشترک نمونه و محلول است. البته جریان سومی نیز وجود دارد که مربوط است به خروج مواد با وزن مولکولی پایین و محلول در آب به درون محلول که بسیار ناچیز و قابل اغماض است. به دلیل کند بودن انتقال جرم در آب‌گیری اسمزی از روش‌های مختلفی همچون کاهش فشار برای افزایش سرعت انتقال جرم استفاده می‌شود. کاهش فشار به دو صورت می‌تواند اعمال گردد: پیوسته و ناپیوسته. روش کاهش فشار به صورت ناپیوسته^۱ بدین صورت است که در بافت متخلخل مواد غذایی فضای بین سلولی وجود دارد که در حالت عادی و فشار اتمسفری این فضاهای بین سلولی با فاز گازی یا مایع طبیعی اشغال شده‌اند. در هنگام کاهش فشار در آب‌گیری اسمزی، به دلیل افت فشار، گازهای موجود در فضاهای بین سلولی منبسط و از داخل منافذ بافت محصول خارج می‌شوند. هنگامی که فشار سیستم به فشار محیطی باز می‌گردد، گازهای باقیمانده در فضاهای بین سلولی منقبض می‌شوند و حجم کمی را اشغال می‌کنند. لذا محلول اسمزی به داخل فضاهای بین سلولی محصول جریان می‌یابد. به این مکانیسم انبساط و انقباض گاز موجود در فضاهای بین سلولی و جریان یافتن مایع اسمزی به داخل فضاهای بین سلولی، مکانیسم هیدرودینامیک^۲ گفته می‌شود. حضور محلول اسمزی در فضاهای بین سلولی باعث افزایش سطح تماس غشاء سلولی و محلول اسمزی می‌شود و سرعت انتقال جرم را در فرایند اسمزی افزایش می‌دهد. به تبادل گاز یا مایع طبیعی داخل فضاهای بین سلولی ماده غذایی با یک مایع خارجی، در نتیجه تغییر فشار از خلاء به اتمسفر اصطلاحاً تلقیح خلاء^۳ می‌گویند (Fernandez & LeMaguer, 2004; Fito & Pastor 1994; Fito et al., 1994, Fito, 1994).

هدف از این پژوهش بررسی اثر آب‌گیری اسمزی با فشار کاهش یافته بر میزان خروج آب و نفوذ ماده جامد در قارچ دکمه‌ای می‌باشد.

مواد و روش‌ها

قارچ دکمه‌ای مورد استفاده در آزمایش‌ها به صورت روزانه خریداری گردید. نمونه‌ها تا شروع آزمایش‌ها در داخل یخچال حداکثر برای ۲۴ ساعت در دمای $5-4^{\circ}\text{C}$ نگهداری شدند. قبل از انجام آزمایش‌ها مقدار مورد نیاز از نمونه از داخل یخچال خارج شده و در دمای اتاق قرار داده شدند. رطوبت اولیه نمونه‌ها با قرار دادن آن‌ها در داخل آون اتمسفریک اندازه‌گیری گردید. برای شروع آزمایش‌ها ابتدا نمونه‌ها با آب آشامیدنی شسته شده و بعد از جدا کردن ساقه‌های آن به ضخامت ۳ میلی‌متر برش خوردند. قسمت‌های میانی قارچ که از نظر ظاهری یکسان بودند انتخاب گردیدند. در آماده‌سازی محلول‌های اسمزی از کلرید سدیم و آب آشامیدنی استفاده گردید. برای آماده‌سازی محلول اسمزی، میزان مورد نیاز کلرید سدیم را طبق جدول طرح آزمایش‌ها (جدول ۱) وزن نموده و در داخل ۲۰۰۰ میلی‌لیتر آب حل گردید. به میزان ۱٪ محلول اسمزی از اسید سیتریک با درجه خوراکی در تمامی محلول‌ها استفاده شد (برای کاهش واکنش‌های قهوه‌ای شدن آنزیمی). محلول اسمزی مورد نظر در داخل جار بی‌هوای ریخته شد و روی هیتر دارای همزن مغناطیس قرار داده شد. دمای هیتر طبق جدول طرح آزمایش‌ها تنظیم گردید. دور همزن ۱۰۰ دور در دقیقه در تمامی آزمایش‌ها ثابت در نظر گرفته شد. سپس با در نظر گرفتن نسبت نمونه به محلول (۱ به ۵ وزنی - حجمی) و توزین نمونه‌ها، آن‌ها را در داخل جار ریخته و درب آن بسته شد و شیر خلاء باز شد و به مدت ۱۰ دقیقه نمونه تحت فشار ذکر شده در جدول آزمایش‌ها قرار گرفت. پس از آن فشار محیط مجدداً جایگزین گردید. بعد از طی زمان لازم ذکر شده در جدول طرح آزمایش‌ها، نمونه‌ها را از داخل محلول خارج کرده و برای خارج نمودن مواد اسمزی از سطح نمونه، با آب شست و شو داده و با کاغذ صافی خشک گردید. وزن نمونه‌ها یادداشت شد و رطوبت نهایی آن‌ها نیز توسط آون اندازه‌گیری گردید. میزان خروج آب و نفوذ ماده جامد نیز طبق معادله ۱ و ۲ اندازه‌گیری گردید.

و همکاران (۱۳۸۱) به بررسی تاثیر شرایط فرآیند اسمز بر میزان آب‌گیری در برگه هلو پرداختند. در این پژوهش از محلول‌های ساکارز و شربت گلوکز با غلظت‌های ۴۰، ۵۰ و ۶۰ درصد و محلول‌های ترکیبی (۴۰ درصد ساکارز و ۲۰ درصد شربت گلوکز)، (۲۰ درصد ساکارز، ۴۰ درصد شربت گلوکز) و (۴۰ درصد ساکارز، ۲۰ درصد شربت گلوکز و ۳۰ درصد نمک طعام) بر اساس طرح آماری بلوک‌های کاملاً تصادفی انجام گرفت. نتایج نشان دادند که محلول‌های ساکارز با غلظت ۵۰ و ۶۰ درصد، شربت گلوکز با غلظت ۶۰ درصد و محلول ترکیبی (ساکارز ۴۰ درصد، شربت گلوکز ۲۰ درصد و نمک طعام ۳۰ درصد) آب‌گیری بیشتری داشتند. همچنین عوامل مختلف مانند نوع و غلظت محلول اسمزی، ضخامت برگه هلو و همزدن بر فرآیند اسمز از نظر آب‌گیری تفاوت معنی‌داری داشتند (صوتی خیابانی و همکاران، ۱۳۸۱). امام جمعه و علاء الدینی (۱۳۸۴) به بررسی بهبود شاخص‌های کیفی کیوی خشک‌شده و فرمولاسیون آن با استفاده از پیش‌فرآیند اسمز پرداختند. در این پژوهش اثرات عوامل موثر بر فرآیند مانند غلظت محلول اسمزی (ساکارز ۳۰، ۴۰ و ۵۰ درصد)، حضور ماده بافری و دما (۲۰، ۴۰ و ۶۰ درجه سانتی‌گراد) مورد مطالعه قرار گرفت. سپس نمونه‌های اسمز شده و اسمز نشده هر دو به مدت بیش از ۲ ساعت تحت فرآیند خشک‌کردن تکمیلی (تحت اتمسفر و خلاء) در دمای ۴۵-۵۰ درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند. نتایج نشان دادند که به‌کارگیری پیش‌فرآیند اسمزی می‌تواند ویژگی‌های ظاهری و ارگانولپتیکی محصول را بهبود بخشد (امام جمعه و همکاران، ۱۳۸۴).

قارچ‌ها محصولاتی فسادپذیر هستند و ماندگاری آن‌ها به‌صورت تازه تنها ۲۴ ساعت در شرایط محیطی می‌باشد و بلافاصله پس از برداشت تغییرات بسیاری در آنان روی می‌دهند، به همین دلیل برای افزایش ماندگاری غالباً این محصول فرآیند می‌گردد. روش‌های مختلفی هم‌چون کنسروکردن، خشک‌کردن و تهیه ترشی، برای افزایش ماندگاری قارچ به‌کارگرفته می‌شوند. خشک‌کردن از نظر اقتصادی مقرون به صرفه‌ترین روش در مقایسه با سایر روش‌ها می‌باشد (Chiralt et al., 1999; Shukla & Singh, 2007).

به دست آمده ۰/۸۷ برای خروج آب و ۰/۹۱ برای نفوذ ماده جامد نشان دهنده کفایت مدل پیشنهادی برای هر دو پاسخ می باشد.

$$y = c_0 + c_1 x_1 + \dots + c_k x_k + \varepsilon \quad \text{معادله ۳}$$

بحث

- تحلیل اثر متغیرها بر میزان خروج آب

نتایج حاصل از جدول ۲ نشان می دهد که مدل به دست آمده از خروج آب با متغیرهای مورد بررسی در سطح $\alpha=0/01$ معنی دار است. در نمودار ۱ اثرهای متقابل متغیرهای مورد بررسی در تحقیق بر میزان خروج آب مورد بررسی قرار گرفته است. هر عامل اثر خطی معنی داری بر میزان خروج آب دارد به طوری که با افزایش دما و کاهش فشار میزان خروج آب به حداکثر مقدار خود می رسد. میزان فشار بیشترین تاثیر را بر میزان خروج آب می گذارد به طوری که با احتمال ۹۹٪ این پارامتر تحت تاثیر این متغیر قرار می گیرد بدین ترتیب که با کاهش فشار در آب گیری اسمزی میزان خروج آب به حداکثر می رسد (نمودار ۳). این پدیده به دلیل مکانیسم هیدرودینامیک می باشد (Fernandez & LeMaguer, 2004; Fito, 1994; Fito et al, 1994; Fito & Pastor, 1994). با توجه به تحلیل واریانس انجام گرفته مدل خطی میزان خروج آب با متغیرهای مورد بررسی معنی دار است و با توجه به R^2 و انحراف معیار به دست آمده، مدل پیش بینی شده کفایت و صحت آزمایش ها را تایید می کند.

معادله ۴ بهترین معادله برای تعیین میزان خروج آب با در نظر گرفتن متغیرهای فرایند است:

$$\text{معادله ۴} \\ \text{فشار} \times 10^{-4} = 0.48 - 0.68 \times \text{غلظت نمک} - 0.62 \times \text{دما}$$

- تحلیل اثر متغیرها بر روی نفوذ ماده جامد

نتایج حاصل از جدول ۳ نشان می دهد که مدل به دست آمده از میزان نفوذ ماده جامد با متغیرهای مورد بررسی در سطح $\alpha=0/01$ معنی دار است. در نمودار ۲ اثرهای متقابل متغیرها بر میزان نفوذ ماده جامد مورد بررسی قرار گرفته است. تمامی متغیرها

- آزمون های شیمیایی

رطوبت برش های قارچ مطابق با روش (AOAC, 1995) با قرار دادن در آون اتمسفریک در دمای 100°C تا رسیدن به وزن ثابت محاسبه گردید (صوتی خیابانی و همکاران، ۱۳۸۱). خروج آب و نفوذ مواد جامد دو عاملی هستند که برای بررسی کفایت فرآیند اسمزی مورد استفاده قرار می گیرند (Cao, 2006). WL و SG با توجه به فرمول های زیر بررسی شدند:

$$\text{معادله ۱} \\ WL = \frac{w_i \times x_i - w_f \times x_f}{w_i} \times 100$$

$$\text{معادله ۲} \\ SG = \frac{[w_f \times (1 - x_f) - w_i \times (1 - x_i)]}{w_i} \times 100$$

که در آن W_i = وزن اولیه نمونه ها (g)، X_i = رطوبت اولیه نمونه ها، W_f = وزن نمونه ها در پایان آب گیری (g)، X_f = رطوبت نمونه ها در پایان آب گیری هستند.

- طراحی و تجزیه و تحلیل آزمایش ها

اثرات متغیرهای دما و غلظت محلول اسمزی، زمان تماس محصول با محلول و فشار محیط بر روی پاسخ های خروج آب و نفوذ ماده جامد با روش آماری رویه پاسخ و تولید داده ها از طریق طرح مرکب مرکزی^۱ در ۴ تکرار مورد بررسی قرار گرفت. بعد از مشخص شدن محدوده متغیرهای مورد بررسی و وارد کردن آنها به نرم افزار دیزاین اکسپرت^۲ نقشه آزمایش ها به دست آمد. طرح کلی آزمایش ها شامل ۲۱ آزمون (اجرا) بود که با ۵ نقطه مرکزی تکرار گردید. در ادامه تک تک آزمایش ها در شرایط پیشنهاد شده در نقشه آزمایش ها انجام پذیرفت و میانگین نتایج حاصل از آزمون ها به عنوان پاسخ در نظر گرفته شد و سپس تحلیل گردید تا در مرحله بعد این نتایج برای به دست آوردن شرایط بهینه، تجزیه و تحلیل گردند.

یافته ها

نتایج حاصل از تحلیل داده های تولیدی در جدول ۱ نشان داده شده است. این نتایج با توجه به معادله ۳ برای آزمایش ها بررسی گردیده است. اثرات ضرایب رگرسیون R^2 و انحراف معیار برای پاسخ ها در جدول ۴ نشان داده شده است. با توجه به R^2

Fito & Fito, 1994; Fito *et al.*, 1994 ; Pastor, 1994). با توجه به تحلیل واریانس انجام گرفته مدل خطی میزان نفوذ ماده جامد با متغیرهای مورد بررسی معنی‌دار است و با توجه به R^2 و انحراف معیار به‌دست آمده، مدل پیش‌بینی شده کفایت و صحت آزمایش‌ها را تایید می‌کند. معادله ۵ بهترین معادله برای تعیین میزان نفوذ ماده جامد با در نظر گرفتن متغیرهای فرآیند است:

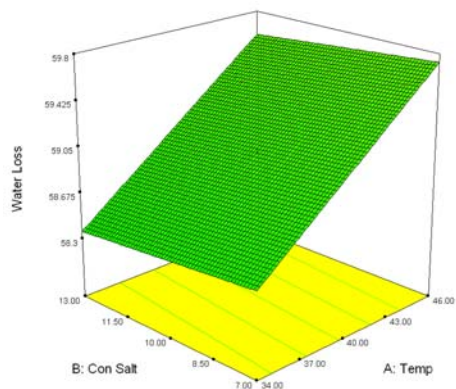
اثر معنی‌داری بر میزان نفوذ ماده جامد دارند. به‌طوری که با افزایش دما، غلظت نمک و زمان تماس و نیز کاهش فشار میزان نفوذ ماده جامد افزایش خواهد یافت. نمودار ۳ نشان می‌دهد که با کاهش فشار در طول آب‌گیری اسمز میزان نفوذ ماده جامد افزایش خواهد یافت. این پدیده به دلیل مکانیسم هیدرودینامیک می باشد (Fernandez & LeMaguer, 2004;)

جدول ۱- طرح آزمایش‌های عوامل قابل کنترل و نتایج حاصل از انجام آزمون‌ها

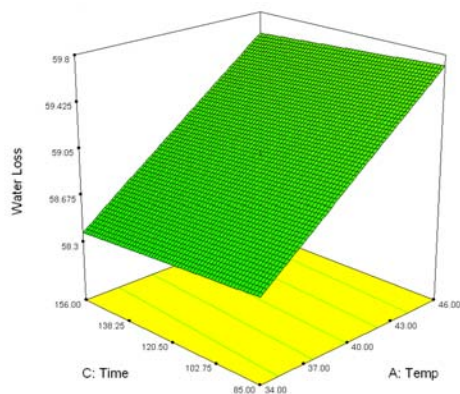
شماره آزمون (اجرا)	متغیرها					پاسخ‌ها
	دما (°C)	غلظت نمک (%)	زمان (min)	فشار (mbar)	خروج آب (%)	
۱	۴۶	۱۳	۱۵۶	۵۵۰	۶۴/۷۱	۵/۴۷
۲	۴۰	۱۰	۱۲۰/۵۰	۶۱۰	۵۸/۴۶	۴/۸۵
۳	۴۰	۱۰	۱۲۰/۵۰	۶۱۰	۵۸/۵۰	۴/۸۷
۴	۴۰	۱۰	۱۲۰/۵۰	۶۱۰	۵۸/۴۹	۴/۸۶
۵	۴۰	۱۵/۰۵	۱۲۰/۵۰	۶۱۰	۵۸/۵۷	۴/۹۳
۶	۴۰	۱۰	۱۲۰/۵۰	۶۱۰	۵۸/۴۲	۴/۸۴
۷	۳۴	۷	۱۵۶	۵۵۰	۶۲/۸۰	۵/۳۱
۸	۴۶	۷	۸۵	۶۷۰	۵۷/۶۵	۴/۴۲
۹	۲۹/۹۱	۱۰	۱۲۰/۵۰	۶۱۰	۵۸/۱۱	۴/۶۷
۱۰	۴۰	۱۰	۱۸۰/۲۰	۶۱۰	۵۸/۴۸	۴/۱۸
۱۱	۵۰/۰۹	۱۰	۱۲۰/۵۰	۶۱۰	۵۸/۵۳	۴/۹۰
۱۲	۴۰	۴/۹۵	۱۲۰/۵۰	۶۱۰	۵۸/۳۷	۴/۷۷
۱۳	۴۶	۱۳	۸۵	۵۵۰	۶۴/۵۲	۵/۴۲
۱۴	۴۰	۱۰	۱۲۰/۵۰	۵۰۹/۰۹	۶۸/۱۱	۵/۹۰
۱۵	۴۰	۱۰	۶۰/۸۰	۶۱۰	۵۸/۴۶	۴/۸۵
۱۶	۳۴	۷	۸۵	۵۵۰	۶۳/۷۵	۵/۳۳
۱۷	۳۴	۱۳	۱۵۶	۶۷۰	۵۵/۶۷	۴/۳۷
۱۸	۴۶	۷	۱۵۶	۶۷۰	۵۷/۷۹	۴/۴۵
۱۹	۴۰	۱۰	۱۲۰/۵۰	۶۱۰	۵۸/۴۸	۴/۸۶
۲۰	۳۴	۱۳	۸۵	۶۷۰	۵۵/۲۱	۴/۳۳
۲۱	۴۰	۱۰	۱۲۰/۵۰	۷۱۰/۹۱	۴۷/۵۲	۳/۲۲

جدول ۲- تحلیل واریانس مدل خطی برای پاسخ (WL)

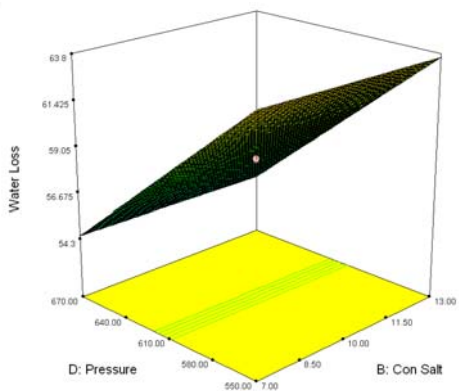
منبع تغییرپذیری	مجموع مربعات	درجات آزادی	میانگین مربعات	F.	P<F
مدل	۳۰۰/۳۲	۴	۷۵/۰۸	۲۸/۲۹	<۰/۰۰۰۱
دما	۵/۲۷	۱	۵/۲۷	۱/۹۸	۰/۱۷۸۰
غلظت نمک	۰/۰۶۲	۱	۰/۰۶۲	۰/۰۲۴	۰/۸۸۰۰
زمان	۰/۰۳۲	۱	۰/۰۳۲	۰/۰۱۲	۰/۹۱۳۸
فشار	۲۹۴/۹۶	۱	۲۹۴/۹۶	۱۱۱/۱۲	<۰/۰۰۰۱
باقی مانده	۴۲/۴۷	۱۶	۲/۶۵		
عدم برآزش	۴۲/۴۷	۱۲	۳/۵۴	۳۵۳/۸۳	
خطای محض	۴/۰۰۰E-۰۰۳	۴	۱/۰۰۰E-۰۰۳		
کل	۳۴۲/۷۹	۲۰			

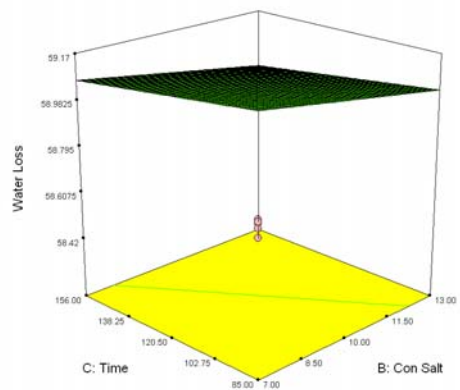
(a)

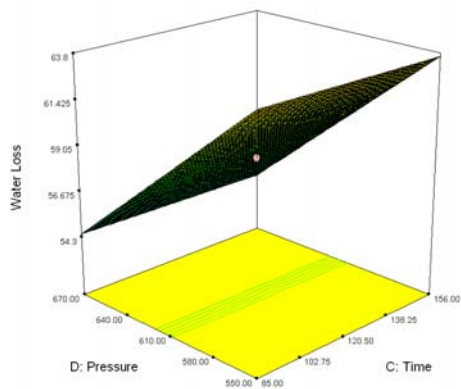
(b)

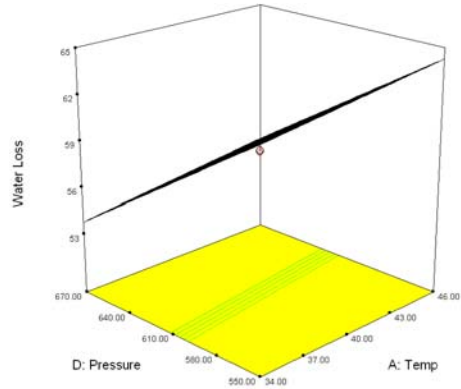
(c)

(d)

(e)

(f)

نمودار ۱- منحنی‌های اثر (a) غلظت نمک و دما، (b) دما و زمان، (c) فشار و غلظت نمک، (d) زمان و غلظت نمک، (e) فشار و زمان، (f) فشار و دما بر میزان خروج آب

معادله ۵

$$SG = 0.011 \times \text{زمان} + 0.025 \times \text{غلظت نمک} + 0.059 \times \text{دما} + 0.012 \times \text{فشار}$$

- بهینه‌سازی

بهینه‌سازی با هدف افزایش خروج آب از نمونه و کاهش نفوذ ماده جامد انجام می‌گردد (جدول ۵). شرایط بهینه با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها و

با استفاده از روابط آماری به صورت زیر تعیین گردید: دما 46°C ، غلظت نمک ۷٪، زمان تماس ۸۵ دقیقه و فشار ۶۳۸/۶۹ میلی‌بار. نتایج حاصل از مدل پیشنهادی توسط نرم‌افزار و حاصل از انجام آزمایش در جدول ۶ مقایسه گردید.

جدول ۳- تحلیل واریانس مدل خطی برای پاسخ ۲(SG)

منبع تغییرپذیری	مجموع مربعات	درجات آزادی	میانگین مربعات	F.	P<F
مدل	۵/۳۱	۴	۱/۳۳	۴۳/۱۶	<۰/۰۰۰۱
دما	۰/۰۴۸	۱	۰/۰۴۸	۱/۵۵	۰/۲۳۱۰
غلظت نمک	۸/۳۲۹E-۰۰۳	۱	۸/۳۲۹E-۰۰۳	۰/۲۹	۰/۵۹۷۵
زمان	۱/۸۵۶E-۰۰۳	۱	۱/۸۵۶E-۰۰۳	۰/۰۵۴	۰/۸۱۹۳
فشار	۵/۲۵	۱	۵/۲۵	۱۷۰/۰۳	<۰/۰۰۰۱
باقی مانده	۰/۴۹	۱۶	۰/۰۳۱		
عدم برازش	۰/۴۹	۱۲	۰/۰۴۱	۳۱۵/۰۴	
خطای محض	۵/۰۰۲E-۰۰۴	۴	۱/۰۰۳E-۰۰۴		
کل	۵/۸۰	۲۰			

جدول ۴- تعیین ضرایب رگرسیون برای پاسخ‌ها

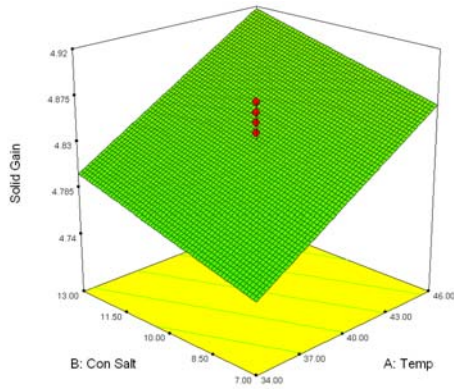
ضرایب رگرسیون	WL	SG
انحراف معیار	۲/۷۶	۳/۶۳
R ²	۰/۸۷	۰/۹۱

جدول ۵- شرایط بهینه تعیین شده برای متغیرها و پاسخ‌ها

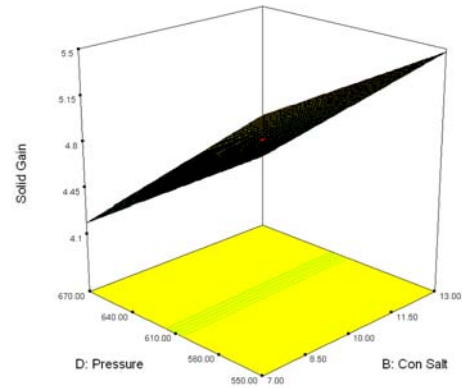
متغیرها/پاسخ‌ها	هدف	حد پایین	حد بالا
دما (°C)	داخل محدوده	۳۴	۴۶
غلظت نمک (%)	داخل محدوده	۷	۱۳
زمان (min)	داخل محدوده	۸۵	۱۵۶
فشار (mbar)	داخل محدوده	۵۵۰	۶۷۰
خروج آب (%)	ماکزیمم	۴۷/۵۲	۶۸/۱۱
نفوذ ماده جامد (%)	مینیمم	۳/۲۲	۵/۹۰

جدول ۶- مقایسه نتایج حاصل از شرایط بهینه و آزمایش انجام شده در آن شرایط

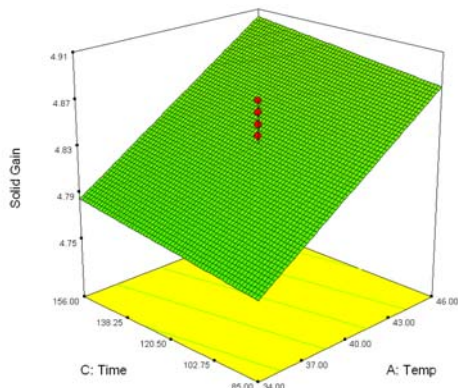
شاخص‌های کیفی	حاصل از روش رویه پاسخ	نتایج حاصل از آزمایش
خروج آب (%)	۵۷/۵۶	۵۷/۲۱
نفوذ ماده جامد (%)	۴/۵۶	۵/۲۰

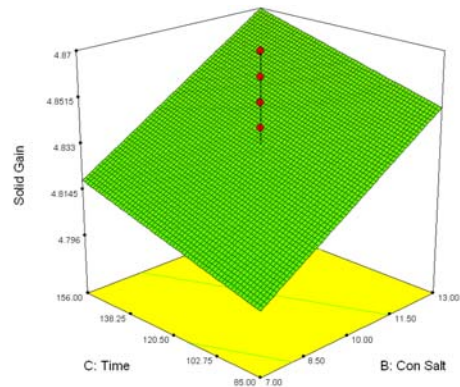
(a)

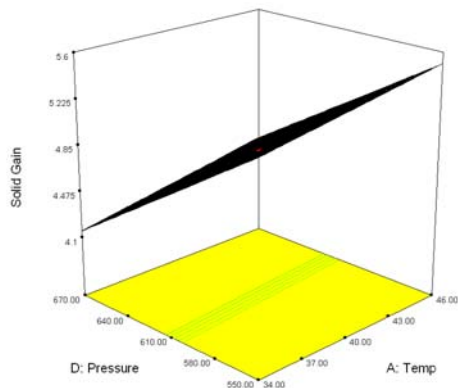
(b)

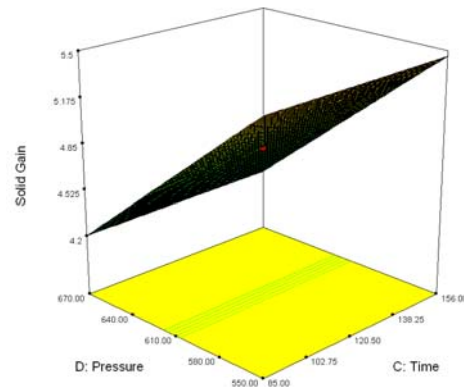
(c)

(d)

(e)

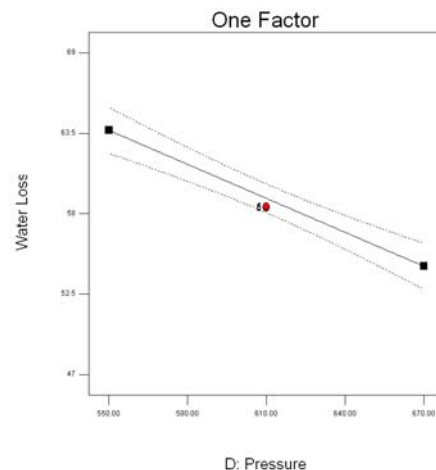
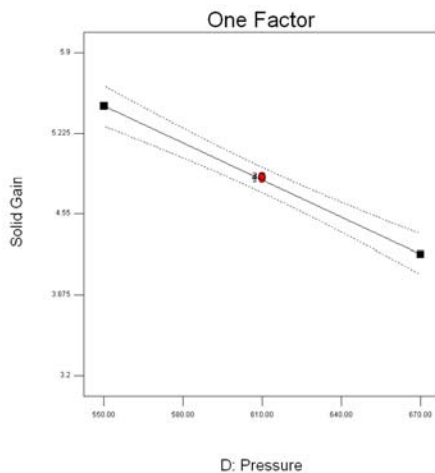
(f)

نمودار ۲- منحنی‌های اثر (a) غلظت نمک و دما، (b) فشار و غلظت نمک، (c) زمان و دما، (d) زمان و غلظت نمک، (e) فشار و دما، (f) فشار و زمان بر میزان نفوذ ماده جامد

نتیجه گیری

کاهش فشار به طور ناپیوسته در طی فرایند آب‌گیری اسمزی می‌تواند باعث افزایش سرعت انتقال جرم (خروج آب از ماده غذایی و نفوذ ماده جامد به داخل آن) در مواد غذایی با ساختار متخلخل گردد. آب‌گیری اسمزی برش‌های قارچ دکمه‌ای با استفاده از روش آماری رویه پاسخ با ۴ فاکتور و در ۳

سطح بهینه‌سازی گردید. بهینه‌سازی با هدف بیشینه کردن میزان خروج آب و کمینه کردن میزان نفوذ ماده جامد انجام گردید. طبق آزمایش انجام شده در شرایط بهینه میزان خروج آب $WL = 57/21\%$ و میزان نفوذ ماده جامد $SG = 5/20\%$ به دست آمد.

نمودار ۳- منحنی‌های اثر فشار بر میزان خروج آب و نفوذ ماده جامد

Fito, P. (1994). Modelling of vacuum osmotic dehydration of food. *Journal of Food Engineering*, 22, 313-328

Fito, P., Andres, A., Pastor, R. & Chiralt, A. (1994). Modelling of vacuum osmotic dehydration of food In P. Singh, & F. Oliveira (Eds). *Process optimization & minimal processing of foods*. CRC Press. pp.107-121.

Fito, P. & Pastor, R. (1994). Non-diffusional mechanisms occurring during vacuum osmotic dehydration. *Journal of Food Engineering*, 21, 513-519.

Fito, P., Chiralt, A., Barat, J. M., Andres, A., Matinez-Manzo, J. & Martinez-Navarrete, N. (2001). Vacuum impregnation for development of new dehydrated products. *Journal of Food Engineering*, 99, 297-302.

Gras, M., Vidal-Brotons, D., Betoret, N., Chiralt, A. & Fito, P. (2002). The response of some vegetables to vacuum impregnation. *Journal of Innovation Food Science & Emerging Technologies*, 3, 263-268.

Maltini, E., Torreggiani, D., Rondo Broveto, B. & Bertolo, G. (1993). Functional properties of reduced moisture fruits as ingredients in food systems. *Food Research International*, 26, 413-419.

Prothon, F., Ahrne, L. M., Funebo, T., Kidman, S., Langton, M. & Sjolholm, L. (2001). Effect of combined osmotic & microwave dehydration of apple on texture, microstructure & rehydration characteristics. *Lebensmittel-Wissenschaft und Technology*, 34, 95-101.

Roastogi, N. K. & Raghavarao, S. K. M. S. (1996). Kinetics of osmotic dehydration under vacuum. *Lebensmittel-Wissenschaft und Technology*, 29, 669-672.

منابع

امام جمعه، ز. و علاء‌الدینی، ب. (۱۳۸۴). بهبود شاخص‌های کیفی کیوی خشک‌شده و فرمولاسیون آن با استفاده از پیش‌فرآیند اسمز. *مجله علوم کشاورزی ایران*، جلد ۳۶، شماره ۶، صفحه ۱۴۲۷-۱۴۲۱.

صوتی خیابانی، م.، سحری، م. ع. و امام جمعه، ز. (۱۳۸۱). بررسی تاثیر شرایط فرآیند اسمز بر میزان آب‌گیری در برگه هلو. *مجله علوم کشاورزی ایران*، جلد ۳۴، شماره ۲، صفحه ۲۸۱-۲۷۳.

Alvarez, C. A., Aquerre, R., Gomez, R., Vidales, A., Alzamora, S. M. & Gerschenson, L. N. (1995). Air dehydration of strawberries: Effects of blanching and osmotic pretreatment on the kinetics of moisture transport. *Journal of Food Engineering*, 25, 167-178.

AOAC. Official Method of Analysis. (1995). Association of Official Analytical Chemists. Washington DC. 16 th Ed.

Chiralt, A., Fito, P., Andres, A., Barat, J. M., Martinez-Monzo, J. & Martinez-Navarrete, N. (1999). Vacuum impregnation: a tool in minimally processing of foods. In F. A. R. Oliveira, J. C. Oliveira. *Processing of Foods*. CRC Press. pp.341-356.

Cao, H., Zhang, M., Mujumdar, A. S., Wei-hua, D. & Jin-cai, S. (2006). Optimization of osmotic dehydration of kiwifruit. *Journal of Drying Technology*, 24, 89-94.

Fernandez, C. M. O. & LeMaguer, M. (2004). Development of methods to classify mass transfer behavior of plant tissues during osmotic dehydration. *Transactions of Institute of Chemical Engineering Part C-Food and Bioproducts Processing*, 82 (C1), 49-53.

Shukla B. D. & Singh, S. P. (2007). Osmo-convective drying of cauliflower, mushroom & greenpea. Journal of Food Engineering, 80, 741-747.

Torreggiani, D. & Bertolo, G. (2001). Osmotic pretreatments in fruit processing: Chemical, physical & structural effects. Journal of Food Engineering, 49, 247-253.

The Effect of Reduced Pressure- Osmotic Dehydration on Water Loss and Solid Gain of Button Mushroom

F. Rasouli Ghahroudi ^{a*}, A. Bassiri ^b, Gh. H. Asadi ^c,
M. Bamenimoghadam ^d

^a M. Sc. Student of Food Science & Technology, Science & Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

^b Assistant Professor of the Department of Chemical Industries, Iranian Research Organization of Science & Technology (IROST), Iran.

^c Assistant Professor of the Department of Food Science and Technology, Faculty of Agriculture, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

^d Associate Professor of the Department of Statistics, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran.

Received: 10 February 2009

Accepted: 22 June 2009

Abstract

Introduction: During the last few years, a large number of research projects have been conducted on optimization of drying process of mushroom slices to obtain high quality product with extended shelf life. One of the most useful pretreatments for drying is osmotic dehydration. The main advantage of this process is its influence on the principal drying method, shortening of the drying process, resulting in lower energy requirements. Considering that heat is not applied in this stage, osmotic dehydration offers higher retention of initial food characteristics, such as colour, aroma, nutritional constituents, and flavor compounds. The combination of pulsed vacuum osmotic dehydration (PVOD) and microwave drying of mushroom slices has been studied.

Materials and Methods: The effects of some variables such as temperature (30-50°C), osmotic solution (brine 5-15%), contact time (60-180 min), vacuum pressure (500-700mbar) on water loss and solid gain in osmotic dehydration of sliced button mushroom were studied. The osmotic dehydration carried out on the reduced pressure and optimization of dehydration process was done by response surface methodology with central composite design.

Results: The analysis of variance showed that a linear model predicted well the experimental data. The applied pressure had the main effect on water loss and solid gain. Optimization conditions were based on the higher water loss and lower solid gain.

Conclusion: Optimal conditions were 46°C for osmotic temperature, 7% for salt concentration, 85 min for osmotic time and 638.69 mbar for pressure system.

Keywords: Optimization, Osmotic Dehydration, Pulsed Vacuum Osmotic Dehydration, Reduced Pressure, Response Surface.